

1. Uvod

Ocijednost ekspanzije kriminalne aktivnosti sa pojedinačne na organizovanu, te sa lokalne i nacionalne na međunarodnu i svetsku, uslovlila je saradnju kriminalističkih službi, najpre na nivou gradova¹ a potom i među državama. Neophodnost suprotstavljanja napadima na vitalne vrednosti društvene zajednice dovela je do formiranja niza međunarodnih policijskih organizacija, od kojih ćemo posebnu pažnju usmeriti na INTERPOL, EUROPOL, ASEANPOL, CLARA, OAS i SECI. Navedene međunarodne organizacije odraz su profesionalnih, ali i diplomatskih veza i odnosa, uspostavljenih tokom proteklog veka na svetskom, kontinentalnom i regionalnom nivou.

2. Institucije međunarodne saradnje na polju bezbednosti

2.1. Međunarodna organizacija kriminalističke policije – INTERPOL

INTERPOL predstavlja najstariju međunarodnu organizaciju kriminalističke policije, koja vuče poreklo još od Međunarodnog kriminalističkog udruženja osnovanog 1889. godine, na čijem je X Kongresu održanom 1905. godine, po prvi put na izričit način izražena potreba za suzbijanjem kriminaliteta na međunarodnom planu¹. Smatralo se da su temelje modernom INTERPOL-u ustanovili pravni eksperti i policijski funkcioneri iz 14 država okupljeni na poziv Princa Alberta I od Monaka na prvom međunarodnom kongresu kriminalističke policije u Monaku, od 14. do 18. aprila 1914. godine. Izbijanjem Prvog svetskog rata došlo je do zaustavljanja ovih inicijativa da bi holandska državna policija 1919. godine, pokrenula inicijativu za osnivanje Međunarodne policijske centrale pri Ligi naroda. Na međunarodnom policijskom kongresu održanom od 3. do 8. septembra 1923. godine u Beču, uz učešće delegata iz devetnaest država, osnovana je Međunarodna kriminalistička policijska komisija (International Criminal Police Commission (ICPC)), sa sedištem u Beču. Neki ga kod nas nazivaju i Međunarodno policijsko društvo⁵. Tom prilikom su u Žurnalu međunarodne javne bezbednosti objavljene prve poternice. Prvi kongres ove Komisije (ili društva) Generalna skupština je održala u Beču, kada su predložena osnivanja Nacionalnih Centralnih Biroa u svakoj državi članici, kao centralne tačke za ostvarivanje kontakata u okviru unutrašnjih policijskih struktura .

Mračni period za interpol - Razvijajući svoju delatnost, Komisija je do početka Drugog svetskog rata održala petnaest kongresa. Početak Drugog svetskog rata doveo je do prestanka funkcionisanja Komisije (udruženja). Nacistička Nemačka je preuzela kontrolu nad Komisijom, nakon faktičke smene Generalnog sekretara (bivšeg austrijskog policijskog komesara) Oskara Dressler-a 1938. godine², nakon čega je velika većina članica odustala od učešća u radu Komisije. Godine 1942. Komisija u potpunosti potpada pod Nemačku kontrolu kada i premešta sedište u Berlin. U vreme trajanja drugog svetskog rata funkciju predsednika INTERPOL-a obavljali su nacistički zvaničnici Reinhard Heydrich, Arthur Nebe⁵ i Ernst Kaltenbrunner.

Obzirom da predsednička

funkcija podrazumeva koordiniranje rada Generalne skupštine, Izvršnog komiteta i Generalnog sekretara INTERPOL-a, sasvim je razumljivo da je prostor za zloupotrebe INTERPOL-a i INTERPOLovih evidencija bio potpuno otvoren za nacističke nadležne organe. Ovo je rezultiralo vođenjem dve operacije, čiji cilj je bio rušenje monetarnog sistema Velike Britanije i Sjedinjenih Američkih Država, kao jednog od glavnih protivnika nacističke Nemačke. Operacija "Bernhard"

počela je 1942. godine pod vođstvom majora SS-a Bernhard-a Krüger-a. Formiran je tim od 142 lica jevrejske

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com